

BİLKENT
SENFONİ ORKESTRASI

İhsan Doğramacı
Özel Konseri

Gürer Aykal şef • conductor

Gülsin Onay piyano • piano

İhsan Doğramacı
Special Concert

3 Nisan April 2023

Pazartesi Monday, 20.00

Bilkent Konser Salonu Concert Hall

Değerli Dinleyicilerimiz,

Gittikçe artan sayılarla yeni dinleyicilerimizin aramıza katılmasından mutluluk ve gurur duyuyoruz. İzleyicilerimizin beğenilerini içten alkışlarıyla sergilemeleri, bizler için paha biçilmez bir destek.

Seslendirilen eserlerin bazıları birkaç bölümden oluşmaktadır. Eserin tümü bittikten sonra alkışlamanız bizlere kolaylık sağlayacaktır. Aynı nedenle konser esnasında cep telefonlarınızı sessiz konuma getirmenizi ve flaşla fotoğraf çekmemenizi rica ederiz.

Kural olarak, geç girişlere sadece alkış sırasında izin verilecektir. Sanatçı ve dinleyicilerimizin konsantrasyonunu bozmamak adına etkinlik başlangıcından en az 15 dakika önce konser salonuna gelinmesi tavsiye edilir.

Dear Listeners,

We are happy and proud to perform to a growing audience. The applause we receive from the audience is an invaluable expression of appreciation.

Some of the works performed by the artists are composed of several parts. It would be highly convenient if the listeners hold their applause until the end of the work. For the same reason, we kindly ask our listeners to put their cell phones on silence mode and not to take any photographs with flash during the concert.

As a principle, latecomers will be admitted only during the applause in the program.

It is recommended that you arrive at the concert hall at least 15 minutes before the activity starts to avoid any distraction to the artists and audience.

www.bso.bilkent.edu.tr

bso@bilkent.edu.tr

Bilkent Üniversitesi

Bilkent Üniversitesi kültür ve sanat faaliyetidir.
Cultural and artistic activity of Bilkent University.

Program

S. Rachmaninoff

Piano Concerto No.3, D minor, Op.30

- I. Allegro ma non tanto
- II. Intermezzo: Adagio
- III. Finale: Alla breve

ara interval

B. Smetana

The Moldau, E minor

N. Rimsky-Korsakov

Spanish Capriccio, A Major, Op.34

- I. Alborada
- II. Variazioni
- III. Alborada
- IV. Scena e canto gitano
- V. Fandango asturiano

Zorunlu durumlarda program değişikliği yapılabilir.

Programs may be subject to changes due to reasons beyond our control.

Gürer Aykal şef conductor

Müzik eğitimine Ankara Devlet Konservatuvarında başlayan Gürer Aykal Necdet Remzi Atak'ın öğrencisi olarak 1963 yılında Keman Bölümünden, Adnan Saygun'un öğrencisi olarak 1969 yılında Kompozisyon Bölümünden mezun

oldu. Aynı yıl devlet bursu kazanıp İngiltere'ye giderek Londra'da Guildhall Müzik Okulunda Andre Previn ve George Hurst gibi önde gelen şeflerin yanında orkestra şefliği okudu. Guildhall Müzik Okulu ve Royal Academy ileri Şeflik Bölümlerini birincilikle bitirdi (1972). Ardından İtalya'ya giden Aykal, Academia Chigiana'dan Şeflik Nişanı aldı ve Santa Cecilia Akademisini Franco Ferrara'nın asistanlığını yaparak bitirdi. Bu arada Adnan Saygun'un isteği üzerine Vatikan'da Pontificio Istituto di Musica Sacra'da, Bartolucci ile Gregorien koro müziği ve Rönesans çok sesli müzik öğrenimi de gördü.

1975 yılında Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrasının Daimi Şefliğine atanan Aykal, daha sonra bir süre Devlet Opera ve Balesi Genel Müdürlüğünü yaptı. Bu arada Suna Kan ile birlikte kurduğu Ankara Oda Orkestrasının ülkemizdeki faaliyetlerinin yanı sıra bu orkestranın yurt dışında yüzden fazla konserini yönetti. Aykal, Avrupa ülkelerinin önde gelen orkestraları ile birçok konserler verdi; İngiliz Oda Orkestrası ile Amsterdam Concertgebouw Oda Orkestrasının şefliğini yaptı.

Eğitimci yönü yurt içi ve dışında orkestra şefliği profesörlüğünü de kapsayan Gürer Aykal, ABD'de Indiana (Bloomington) Üniversitesi, Teksas Tech ve UTEP Üniversitelerinde ileri orkestra şefliği dersleri verdi. Halen Bilkent Üniversitesinde bu görevi sürdürmektedir. ABD'de Genel Müzik Direktörlüğü yapan Aykal, burada "Profesör Emeritus" unvanı aldı.

Müzik alanındaki uluslararası başarıları ve hizmetleri nedeniyle 1981 yılında kendisine Devlet Sanatçısı unvanı verilen Aykal, Londra Filarmoni Orkestrası, Kuzey Almanya Radyosu (NDR), Ankara Oda Orkestrası, Bilkent Senfoni Orkestrası, Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası ve El Paso Senfoni Orkestrası gibi önde gelen birçok sanat topluluğu ile CD ve DVD kayıtları yaptı.

Gürer Aykal, Çağdaş Türkiye Cumhuriyeti'nin müzik yoluyla tanıtılması konusunda yurt içi ve yurt dışında

yaptığı başarılı çalışmalarından dolayı 1999 yılında Türkiye Gazeteciler Cemiyeti tarafından Yılın Sanatçısı seçildi.

1999 yılında Borusan İstanbul Filarmoni Orkestrasını kuran ve Daimi Şefliği ile Genel Müzik Direktörlüğünü yürüten Gürer Aykal, bu görevine Borusan İstanbul Filarmoni Orkestrası Onursal Şefi olarak devam etmektedir. 2000-04 yılları arasında Antalya Devlet Senfoni Orkestrası'nı kurmak ve geliştirmek görevini üstlendi. Aykal 2008 Mayıs ayında, Türkiye ile Finlandiya arasındaki kültürel iş birliğine sağladığı katkılardan ötürü Finlandiya Devlet Nişanı ile ödüllendirildi. 2008 Temmuz ayında Roma Lazio Avrupa ve Akdeniz Festivali kapsamında Roma'da düzenlenen törende, Uluslararası Gösteri Sanatları kategorisinde başarı ödülü aldı. 2009 yılında Bilkent Üniversitesi tarafından Fahri Doktora ile, Sevda-Cenap And Müzik Vakfı tarafından 2011 Onur Ödülü Altın Madalyası ile onurlandırıldı.

Gürer Aykal ülkemizin çağdaş yüzünü tanıtmak amacıyla genç Türk solistleri ve Türk bestecilerinin Carnegie salonundan seslerini dünyaya duyurması amacıyla 2018'de New York'ta Türk Amerikan Sanat Topluluğu (TAASNY) bünyesinde NEW Manhattan Sinfonietta adlı orkestrayı hayata geçirmiştir.

Gürer Aykal started studying music at Ankara State Conservatory. He graduated from the violin department where he was a student of Necdet Remzi Atak in 1963 and from the composition department where he studied under Adnan Saygun in 1969. In the same year he was granted a state scholarship to study at Guildhall School of Music in London, England with leading composers like Andre Previn and George Hurst. He graduated from Guildhall School of Music and Royal Academy Advanced Conducting Departments as the first of his class in 1972. Aykal then went to Italy where he was awarded a "Diploma of Merit" in conducting at Academia Chigiana and graduated from Santa Cecilia Academy where he served as assistant conductor to Franco Ferrera. At the same time, he studied Gregorian choral music and Renaissance polyphonic music with Bartolucci at Pontificio Istituto di Musica Sacra in Vatican upon the request of Adnan Saygun.

In 1975, Aykal was appointed Principal Conductor of the Presidential Symphony Orchestra and also acted as the General Director of the State Opera and Ballet for

some time. Meanwhile, he launched the Ankara Chamber Orchestra with Suna Kan and conducted more than hundred concerts of the orchestra abroad, as well as those in the country. He gave many concerts with leading orchestras of European countries and served as conductor of the English Chamber Orchestra and Amsterdam Concertgebouw Chamber Orchestra.

Also a professor of conducting at home and abroad, Aykal taught advanced conducting classes in Indiana (Bloomington) University, Texas Tech and UTEP Universities in the USA. Currently, he continues teaching at Bilkent University. While acting as General Musical Director in the USA, Aykal was awarded the title of “Professor Emeritus”.

Gürer Aykal was named a State Artist in 1981 for his international achievements and services in the field of music. He recorded CDs and DVDs with prominent ensembles including the London Philharmonic, Radio of Northern Germany (NDR), Ankara Chamber Orchestra, Bilkent Symphony Orchestra, Presidential Symphony Orchestra and El Paso Symphony Orchestra, among others.

In 1999, Gürer Aykal was named Artist of the Year by the Turkish Journalists Association for his contributions to the promotion of the contemporary Republic of Turkey in and outside the country through music.

Aykal, who founded the Borusan İstanbul Philharmonic Orchestra in 1999 and acted as its Principal Conductor and General Music Director, currently continues to serve as the orchestra’s Honorary Conductor. He assumed the responsibility of establishing and developing the Antalya Symphony Orchestra between 2000 and 2004. In May 2008, he was decorated with the Finnish State Medal for his contributions to the cultural cooperation between Turkey and Finland. He was granted an achievement prize in the category of International Performing Arts in the context of Rome Lazio between Europe and Mediterranean Festival in a ceremony held in Rome. Aykal was awarded an Honorary Doctorate from Bilkent University and a Gold Medal of Honor by Sevda-Cenap And Music Foundation in 2011.

To promote the modern face of Turkey, Gürer Aykal launched the NEW Manhattan Sinfonietta in the context of the Turkish American Art Society of New York (TAASNY) in 2018 with a view to enabling young

Turkish soloists and composers to perform to a worldwide audience from the Carnegie Hall.

Gülsin Onay piyano piano

“Duyarlı bir kesinliğe ve zekice bir parlıtya, en hassas şeyleri bile maharetli parmaklarına neredeyse gülümsercesine emanet etme yeteneğine sahip ve tutkulu bir sanatçı. Hayal gücü yüksek, mükemmel bir piyanist.” — Peter Cossé

Dünyaca ünlü müzik eleştirmeni Peter Cossé'nin piyanodaki ustalığını bu övgü dolu sözlerle ifade ettiği Gülsin Onay, on dokuzuncu yüzyılın sonundan günümüze dek yaygın bir okuyucu kitlesine ulaşan Almanya'nın en köklü gazetesi Göttinger Tageblatt'ta Alman dinleyicisine şu sözlerle takdim edilir:

“Piyanist sadece olağanüstü teknik ustalığı ile değil, müzikal zekâ ve anlayışın sık rastlanmayan bir bileşimi ile de dinleyiciyi fethediyor. İhtişam, olağanüstü cümleme, müzikal enerji ve zekâ mükemmel biçimde dengeleniyor.”

İlk resitalini altı yaşında TRT İstanbul Radyosu'nda veren Gülsin Onay, piyano eğitimine üç buçuk yaşında başladı. Sanatçı, “Harika Çocuklar Yasası”ndan yararlanarak Ahmed Adnan Saygun ve Mithat Fenmen ile yaptığı çalışmaların ardından Paris Konservatuvarına girdi. Paris'te aralarında Pierre Sancan, Monique Haas ve Nadia Boulanger'nin de bulunduğu öğretmenlerle çalıştı. 16 yaşındayken Paris Konservatuvarından saygın “Premier Prix du Piano” derecesiyle mezun oldu. Ardından Paris'teki “Marguerite Long-Jacques Thibaud Yarışması”, Bolzano'daki “Ferruccio Busoni Piyano Yarışması” gibi önde gelen uluslararası yarışmalarda kazandığı ödüller, bu başarısını takip etti. İlerleyen yıllarda Gülsin Onay'ın ünü Venezuela'dan Japonya'ya kadar 80 ülkeye uzanarak onu dünya çapında tanınan bir piyanist hâline getirdi. Amsterdam'da Concertgebouw, Berlin'de Berliner Philharmoniker, Viyana'da Konzerthaus, Londra'da The Queen Elizabeth Hall ve Wigmore Hall, Paris'te La Salle Gaveau, Washington DC'de The National Gallery of Art, New York'ta Miller Theatre gibi dünyanın başlıca müzik merkezlerinde konser verdi. Staatskapelle Dresden, Philharmonia Orkestrası, İngiliz Oda Orkestrası, İngiliz Kraliyet

Filarmoni Orkestrası, Japonya Filarmoni, Münih Radyo Orkestrası, St. Petersburg Filarmoni Orkestrası, Tokyo Senfoni Orkestrası, Varşova Filarmoni Orkestrası ve Viyana Senfoni Orkestrası gibi önde gelen orkestralar ile pek çok konserde solist olarak yer aldı. Bunların yanı sıra Vladimir Aşkenazi, Erich Bergel, Michael Boder, Andrey Boreyko, Jörg Faerber, Vladimir Fedoseyev, Edward Gardner, Neeme Järvi, Emmanuel Krivine, Ingo Metzmacher, Esa-Pekka Salonen, José Serebrier, Vassily Sinaisky, Stanisław Wisłocki ve Lothar Zagrosek gibi önemli şeflerle çalıştı. Kariyerinde festivallerin önemli bir yeri bulunan sanatçı; Berliner Festspiele, Festival Internacional de Música y Danza de Granada, Mozartfest Würzburg, Newport Music Festival, Schleswig-Holstein Musik Festival, Singapore International Festival of Music ve İstanbul Müzik Festivali gibi uluslararası festivallerde yer aldı.

Gülsin Onay, konserlerinde ve kayıtlarında sıklıkla yer verdiği 20. yüzyılın öncü Türk bestecilerinden Ahmed Adnan Saygun'un eserlerinin dünya çapında en güçlü yorumcusu olarak tanınır. Onay'ın hem Türkiye hem de Dünya prömiyerini yaptığı, Saygun'un II. Piyano Konçertosu besteci tarafından kendisine ithaf edilmiştir. Gülsin Onay'a eser ithaf eden diğer çağdaş besteciler arasında Hubert Stuppner, Denis Dufour, Jean-Louis Petit, Muhiddin Dürrüoğlu-Demiriz, Marc-André Hamelin ve Bujor Hoinic yer alır.

Gülsin Onay'ın bugüne dek kaydettiği, Haydn ve Mozart'ın solo piyano eserleri ve konçertolarından Çağdaş döneme dek uzanan eser icralarına yer verdiği yirmiyi aşkın albümü bulunmaktadır. Bu albümler sanatçının repertuarının genişliğinin ve güçlü yorumunun göstergesidir. 2007'de çıkardığı Çaykovski'nin I. Piyano Konçertosu ve Rahmaninoff'un III. Piyano Konçertosu'nun canlı konser kayıtlarından oluşan Lila Müzik etiketiyle çıkan CD'si eleştirmenlerin ve başta Vladimir Aşkenazi olmak üzere meslektaşlarının takdirini topladı. 2008'de CPO etiketiyle yayınlanan, Saygun'un iki piyano konçertosunu içeren albümünden eleştirmenler övgüyle bahsetti. 2010'da Mozart ve 2019'da Rachmaninoff ve Grieg'in Bilkent Senfoni Orkestrası eşliğinde kaydettiği piyano konçertolarının yanı sıra, 2012'de yayınladığı Liszt, Haydn ve Schubert'in solo piyano eserlerinden oluşan kaydı ile 2013'teki Night Music adlı albümü sanatçının önemli çalışmalarıdır.

Sanatçı 2020 yılında Beethoven'ın doğumunun 250. yıl dönümüne ithafen bestecinin eserlerinden oluşan bir

albüm kaydetti. Konserlerinin pek çoğu Avrupa radyo ve televizyonları ile ABD Ulusal Radyosu'nda yayınlanan Gülsin Onay'ın 2020-2021 pandemi sürecinde sosyal medyada düzenli olarak canlı yayınladığı konserleri milyonlarca kez izlendi. Bu konserler içerisinde özellikle Ahmed Adnan Saygun'un 30. ölüm yıl dönümü anısına verdiği çevirim içi konser dizisi, Türkiye'nin ilk dijital piyano festivali olan İstanbul Gedik Üniversitesi Piyano Festivali açılış konseri ve Kadıköy Belediyesi Pandemi Orkestrası ile Süreyya Operası'nda verdiği konser dikkat çeker. Yine 2020'de 6 Aralık Piyanistler Günü'nü 153 öğrencisinin videosunu paylaşarak kutlamasının, pandemi sürecindeki çevirim içi etkinlikleri arasında özel bir yeri vardır.

Ülkesi Türkiye'de devlet sanatçısı unvanına sahip Gülsin Onay, uzun yıllardır Ankara'daki Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası'nın kadrolu solistidir. Aynı zamanda Bilkent Üniversitesi konuk sanatçısı olan Onay, Hacettepe ve Boğaziçi Üniversiteleri'nden fahrî doktora unvanlarına layık görüldü. 2007'de Chopin yorumları sayesinde Polonya Hükümeti tarafından Polonya Devlet Nişanı ile onurlandırıldı. Aynı yıl Sevda Cenap And Vakfı'nın 2007 yılı Vakıf Onur Ödülü Altın Madalyası'nı almaya hak kazandı. 2011 Donizetti Klasik Müzik Ödüllerinde Yılın Piyanisti ödülünü aldı. 2014'te 42. İstanbul Müzik Festivali Onur Ödülüne layık görüldü. Tekirdağ'da bir sokağa Gülsin Onay'ın ismini veren Süleymanpaşa Belediyesi, 2015'ten beri sanatçının adına "Gülsin Onay Piyano Günleri"ni düzenlemektedir.

Gülsin Onay icracı kariyerinin dışında organizasyonunda yer aldığı ve düzenlediği kültür-sanat etkinlikleri, verdiği eğitimler, yaptığı yayın ve hayır işleriyle klasik müziğin yorulmaz destekçilerindedir. 2003'ten bu yana UNICEF "İyi Niyet Elçisi" olan sanatçı, kuruluşu desteklemek ve tanıtmak için düzenli olarak yardım konserleri vermektedir. Gümüşlük Klasik Müzik Festivali'nin kuruluş yılı 2004'ten itibaren festivalin sanat danışmanlığını yapmaktadır. Aynı zamanda bir piyano eğitimci olan Gülsin Onay genç müzisyenlerin kariyerlerinde ilerlemelerine katkı sağlamayı amaç edinerek 400'ün üzerinde öğrenciye piyano eğitimi verdi. Bununla beraber düzenli olarak radyo ve televizyon programları hazırlayan sanatçı 2017'den beri TRT Radyosu'nda her hafta yayınlanan "Gülsin Onay'la Radyo-3 Atölyesi" programının da yapımcısıdır.

Gülsin Onay began playing the piano at the age of three, and gave her first public recital on Turkish Radio when she was six. With the aid of a special state scholarship she studied with Ahmed Adnan Saygun and Mithat Fenmen, and then in Paris, where her teachers includes Pierre Sancan, Monique Haas and Nadia Boulanger. She graduated from the Paris Conservatoire at the age of 16, winning the prestigious “Premier Prix du Piano”, and prizes in top international competitions, including the Marguerite Long-Jacques Thibaud (in Paris) and the Ferruccio Busoni (in Bolzano), quickly followed. Gülsin Onay's subsequent, truly international career has spanned 80 countries across all continents, from Venezuela to Japan. She has given concerts in the major musical centres of the world such as Amsterdam's Concertgebouw, the Berlin Philharmonic Hall, the Vienna Konzerthaus, London's Queen Elizabeth Hall and Wigmore Hall, the Salle Gaveau in Paris, the Washington DC National Gallery of Art and the New York Miller Theater. She has performed as a soloist with such leading orchestras as Dresden Staatskapelle, Philharmonia Orchestra, English Chamber Orchestra, Royal Philharmonic, Japan Philharmonic, Munich Radio Symphony, St Petersburg Philharmonic, Tokyo Symphony, Warsaw Philharmonic and Vienna Symphony Orchestras. Conductors with which she has performed include Vladimir Ashkenazy, Erich Bergel, Michael Boder, Andrey Boreyko, Jorg Faerber, Vladimir Fedoseyev, Edward Gardner, Neeme Jarvi, Emmanuel Krivine, Ingo Metzmacher, Esa-Pekka Salonen, Jose Serebrier, Vassily Sinaisky, Stanislaw Wislocki and Lothar Zagrosek. Gülsin Onay's many festival appearances include Berlin, Warsaw, Granada, Mozartfest Würzburg, Newport, Schleswig-Holstein, Singapore and Istanbul.

Gülsin Onay is acknowledged worldwide as the definitive interpreter of the music of Ahmed Adnan Saygun, the leading Turkish composer of the 20th century, whose works feature prominently in her concerts and recordings, and whose 2nd Piano Concerto (which she premiered in Turkey and abroad) was dedicated to her. Other contemporary composers who have dedicated works to Gülsin Onay are Hubert Stuppner, Denis Dufour, Jean-Louis Petit, Muhiddin Dürrüoğlu-Demiriz, Marc-André Hamelin and Bujor Hoinic.

Gülsin Onay's over 20 recorded albums to date illustrate the breadth of her repertoire as well as her interpretive power, with solo works and concertos from Haydn and Mozart to the contemporary era. Her 2007 CD featuring live concert recordings of Tchaikovsky's 1st and Rachmaninov's 3rd Piano Concerto has been acclaimed by critics and virtuosi alike. In 2008 CPO released her recording of both Saygun concertos, to widespread critical acclaim. For the 250 anniversary of Beethoven's birth, Gülsin Onay has recorded 2 CDs of the composer's works. Many of her concerts have been broadcast on European radio and television, and in the USA on National Public Radio. During the 2020–2021 coronavirus pandemic, Gülsin Onay has become a regular performer on social media, where her livestreamed concerts have received several million views.

Gülsin Onay holds the title of State Artist in her native Turkey, where for many years she has been official soloist for the Presidential Symphony Orchestra in Ankara. She is "Artist in Residence" at Bilkent University in Ankara and holds honorary doctoral degrees from Bosphorus University in Istanbul, and from Hacettepe University in Ankara. In 2007 she was honoured with the award of a State Medal by the Polish nation for her interpretation of the music of Chopin. The same year, the "Sevda-Cenap And" Music Foundation awarded her its prestigious 2007 Honorary Award Gold Medal. Gülsin Onay was named "Pianist of the Year" in the 2011 Donizetti Classical Music Awards. In 2014 she was awarded the Honorary Medal of the 42nd Istanbul Music Festival, and later Honorary Medal from the Bodrum Music Festival in 2018. Starting in 2015, the Turkish city of Tekirdağ, one of whose streets has been named after Gülsin Onay, has organised a annual concert series "Gülsin Onay Piano Days" in her honour.

Outside of her professional performing career, Gülsin Onay has been a tireless promoter of classical music, through her charitable activities, event organisation, teaching and broadcasting. Since 2003 she has been a "Goodwill Ambassador" for UNICEF, and regularly gives charity concerts to support and publicise their activities. She has been the Artistic Advisor of the International Gümüşlük Classical Music Festival and Academy since its foundation in 2004. Gülsin Onay takes a particularly interest in nurturing the development of young musicians, and has taught over 400 pupils. Gülsin Onay is a regular contributor to radio and television arts programmes, and

since 2017 she has hosted her own weekly programme “In the Studio with Gülsin Onay” on Turkish national radio.

Sergei RACHMANINOFF (1873-1943)

Piano Concerto No.3, D minor, Op. 30

1873 yılında doğan sanatçı yaşadığı çağda önemli bir besteci, şef ve en önde gelen piyanistlerden biri olmuştur. St. Petersburg Konservatuvarında başladığı eğitime, bir mirasyedi olan babasının önderliğinde yaşadıkları travmatik aile yaşantısı sonucunda yıl sonu sınavlarında başarısız olduğundan, Moskova Konservatuvarında devam etmiştir. Moskova'da Anton Rubinstein ve Tchaikovsky gibi dev müzisyenlerin olduğu ortamdan beslenerek başarılı olmuş ve konservatuvarın hem piyano hem de bestecilik bölümlerini altın madalya alarak bitirmiştir.

Mezun olduktan sonra yazdığı Do diyez tonundaki Prelüt ile önemli bir başarı yakalayan besteci, bu başarıyı diğer eserleri ile devam ettirirken beklenmedik bir müzikal kaza yaşamıştır. Birinci Senfoni'sinin 1897 yılındaki ilk seslendirmesi Glazunov tarafından yönetilmiş ancak sonuç çok başarısız olmuştur. Bu başarısızlığın en büyük sorumlusu olarak Glazunov'u gören Rachmaninoff uzun yıllar boyunca bu kötü gecenin etkilerini üzerinden atamamış, şeflik üzerine yoğunlaşmıştır. Doktor Nikolay Dahl'ın hipnoz seansları sonucunda bu travmayı atlatmaya başlayan besteci, 1901 yılında kuzeniyle evlendiği yıllarda tekrar tüm gücüyle besteciliğe geri dönmüş, senfoniler ve konçertoların yanı sıra yazdığı operalarla önemli başarılar kazanmıştır. Ancak Rusya'daki politik çalkantılardan rahatsız olması sebebiyle 1906 yılında Bolşoy Tiyatrosundaki görevinden istifa ederek ailesi ile Rusya dışında, önce İtalya, sonra Dresden'de yaşamaya başlamıştır. 1909 yılında çıktığı Amerika turnesi onun Rusya'dan tamamen koparak Amerika'ya yerleşmesine yol açacak süreci başlatmıştır. Bu konserde seslendirilecek olan 3. Piyano Konçertosu bu turnede seslendirilen eserlerden biridir. New York'ta 28 Kasım 1909'da gerçekleştirilen ilk seslendirmenin başarılı geçmesinin ardından 1910 yılında Carnegie Hall'da Gustav Mahler yönetiminde bir icra daha gerçekleştirilmiştir.

Eser Rachmaninoff'un tüm özelliklerine sahiptir: Rus folklorü esinli basit açılış teması (bu temanın bir Ortodoks ilahisinden alıntı olabileceğine dair iddialar vardır), klasik

formlara sadık, çekici melodiler ve ustalık içeren parlak bir piyano partisi, birbirleri ile zekice ilişki kurmuş temalar, bu temaların farklı ton ve tempolardaki Lisztian dönüşümleri... Eserin en dikkat çekici özelliklerinden biri bestecinin orkestra ile piyano partisini dengelemeye çalışmaması, orkestranın nadiren parlayan pasajlarının hemen bir piyano pasajı ile bastırılması, eserin pek çok bölümünde orkestranın piyano partisine zorlamayla eklemlenmiş bir görüntü vermesidir. Ancak piyano partisinin de gerçekten büyüleyici özellikleri olduğu belirtilmelidir.

Rachmaninoff'un bu eserinin Richard Strauss'un Elektra operası ile aynı yılda bestelendiği düşünülürse, zamanının ilerici müzikal akımlarının ne kadar uzağında olduğu anlaşılır. Ancak eserin o dönemden günümüze değin konser salonlarında büyük başarılar kazanması da müzikte ilericiliğin ne olduğu, toplumlarda ne ölçüde kabul bulduğu konusunda kafalarda önemli sorular oluşturur.

Onur Türkmən

Born in 1873, the artist was a significant composer, conductor and a leading pianist of his time. After he started studying at St. Petersburg Conservatory, he failed in the final exams because of a traumatic family experience caused by his spendthrift father, and had to continue his education at Moscow Conservatory. There, the composer thrived with the presence of great musicians like Anton Rubinstein and Tchaikovsky, and graduated from both piano and composition departments of the conservatory with gold medals.

After creating great sensation with the prelude in C sharp he wrote following graduation, Rachmaninov continued enjoying success with his later works, until he had a musical mishap. The premiere of his first symphony in 1897 was conducted by Glazunov, but the result was an ignominious failure. Holding Glazunov responsible for the fiasco, Rachmaninov could not overcome the backwashes of that dreadful night and concentrated his efforts on conducting.

Finally managing to get over the trauma through his hypnosis sessions with Dr. Nikolai Dahl, the composer returned to composing with his full strength around 1901, the year when he married his cousin, and achieved remarkable success, not only with his symphonies and concerti, but also operas. However, in 1906, he was

disturbed by the political turbulence in Russia, and resigning from his position at the Bolshoi Theatre, he moved first to Italy, then to Dresden with his family. The United States tour he embarked on in 1909 initiated the process which would ultimately lead to his severance of all ties with Russia and settlement in the States. His Piano Concerto no. 3, the work to be performed in this concert, is one of the pieces played on this tour. Following its successful premiere in New York on 28 November 1909, the work was performed again in the Carnegie Hall in 2010, under the baton of Gustav Mahler.

The concerto displays all the characteristics of Rachmaninov's works: a simple opening theme flavored with Russian folklore (there are claims that this theme was taken from an Orthodox hymn), loyalty to classical forms, attractive melodies and a masterful and brilliant piano score, themes which have been cleverly connected with each other, and the Lisztian transformations of these themes in different tones and paces. One of the most remarkable features of the work is that the composer did not try to balance the scores of the orchestra and the piano. The rare, glittering passages of the orchestra are immediately suppressed by a piano passage, and orchestra appears to have been forcibly articulated with the piano score in many parts of the work. It should be noted, however, that the piano score actually has fascinating features.

Given that Rachmaninov composed this work in the same year with Richard Strauss' Electra opera, it is clear how he lagged behind the progressive musical movements of his time. Still, the great success of the work in concert halls from the past to the present raises questions about what progressiveness in music really is and to what extent it is recognized by societies.

Onur Türkmen

Bedřich SMETANA (1824-1884)

The Moldau, E minor

Çek besteci, piyanist, orkestra şefi, eğitimci Smetana, Çek klasik müziğinin yaratıcısı olmuş, ulusal operanın ve programlı senfonizmin temelini oluşturmuştur.

Smetana 2 Mart 1824'de Bohemya'da doğdu. İlk müzik derslerini amatör bir kemancı olan babasından aldı. Küçük yaşta piyanoya başladı, ilk konserini 6 yaşında verdi. 1844'de Prag'da Prokscha'nın özel müzik okuluna girdi, 1847'de mezun olduğu zaman 50'ye yakın bestesi vardı. 1848'de kendi piyano okulunu açtı. 1848-49 yıllarında Çek halkının bağımsızlık mücadelesinde aktif olarak katıldı. 1856-1861 yıllarında İsveç'te Göteburg Filarmoni Derneği'nin orkestra şefliğine getirildi. 1861'de vatanına döndü. Aynı yıl yazdığı "Satılmış Nişanlı" operası büyük başarı kazandı ve ulusal opera sanatının kurulmasında rolü oldu. 1866-1874 yıllarında Ulusal Opera Tiyatrosu'nun orkestra şefi oldu. 1874'de sağlığı bozulmaya başladı, sağır oldu. Ama bütün bunlara karşın 1874-1879 yıllarında "Ma Vlast" (Vatanım) başlığı altında topladığı 6 senfonik şiir besteledi. Son yılları büyük zorluklar içinde geçti. Önce sağırılık sonra akıl hastalığı belirtileri başladı. Smetana son günlerini Prag'da bir akıl hastanesinde geçirdi ve 1884'te orada öldü.

"Vltava" (Moldau)

Prag'dan geçerek Elbe'ye katılan nehirdir. Smetana bu bölümün program notunu şöyle açıklar: "Bu beste Moldau'nun akışını yansıtır. Akarsu iki kaynaktan çıkar; "soğuk" Moldau, "sıcak" Moldau. Her ikisi de orman ve kırlardan, kıyılardan geçerek köy türkülerini dinleyerek akar ve birleşirler..."

"Moldau" çeşitli tablolardan oluşur: Av, köy düğünü, ayışığındaki su perilerinin dansları ve dramatik karakterli bir savaş tablosu. Eser küçük bir girişle başlar. Burada iki kaynaktan oluşan Moldau nehri tasvir edilir. Flütlerin sunduğu ezgilere daha sonra iki klarnet ve yaylılar katılır. Bu akan, fışkıran suyun fonunda olağanüstü güzellikte, halk müziğinin ruhunda, geniş, akıcı içtenlikli lirik tema duyulur. Gelişim sürecinde yeni renkler, armonilerle zenginleşerek her tablonun arasında tekrarlanır. Eserin sonu, birinci şiirin ana temasıyla birleşerek törensel bir havada sunulur.

Czech composer, pianist, conductor and educator Smetana was the creator of the Czech classical music and laid the foundations of national opera and programmed symphonism.

Smetana was born in Bohemia on March 2, 1824. He received his first music lessons from his father who

was an amateur violinist. He started playing the piano when he was young and gave his first concert at the age of six. In 1844, he was admitted to Proksch's private music school in Prague, and had almost 50 compositions when he graduated in 1847. He launched his own piano school in 1848. He figured prominently in the Czech people's struggle for independence between 1848 and 1849. After serving as the conductor of the Gothenburg Philharmonic Society in Sweden from 1856 to 1861, he returned to his country in 1861. He won great acclaim with the opera *Bartered Bride* he wrote in the same year, and contributed to the establishment of the art of national opera. Smetana worked as the orchestra conductor of the Czech Provisional Theatre between 1866 and 1874. In 1874, his health started to deteriorate and he lost his hearing. Still, he composed six symphonic poems titled "Ma Vlast" ("My Fatherland") between 1874 and 1879. He endured significant problems during his last years. After he lost his hearing, he experienced symptoms of mental illness. Smetana spent his last days in a mental hospital in Prague and died there in 1884.

"Vltava" (Moldau)

Vltava (Moldau) is the river that runs through Prague and flows into Elbe. Smetana describes the program of this movement as follows: "This composition reflects the flow of Moldau. Two springs gush forth in the shade of the Bohemian forest, the one warm and swift flowing, the other cool and tranquil. Both pass through the forests, meadows and shores listening to village folk songs and join."

Moldau consists of various portraits: A hunting episode, a village wedding ceremony, dances of water nymphs in moonlight and a war portrait with a dramatic character. The work starts with a little introduction. The Moldau river formed of two springs is described here. Two clarinets and strings join the melodies presented by flutes. In the background of this flowing and gushing body of water, a candid and lyrical theme that is broad and fluid, in the mood of folk music and with an extraordinary beauty, is heard. During the development process, it is enriched with new colors and harmonies and repeated between the portraits. The finale of the work unites with the main theme of the first poem and is presented in a ceremonial manner.

Nikolay RIMSKY-KORSAKOV (1844-1908)

Spanish Capriccio, A Major, Op.34

Rimski-Korsakov'un Paris'te, 29 Haziran 1889'da Dünya Fuarı'nda, yönetimindeki Colonne Konserleri Orkestrası ile seslendirdiği ve büyük başarı kazandığı İspanyol Kapriçyosu, birbirine bağlı çalınan beş bölümden oluşur:

1. Bölüm 2/4'lük ölçüde, canlı ve gürültülü, aceleci (Alborada: Vivo e strepitoso) tempoda başlar. Alborada'da, İspanyol dansının tutkulu ve hareketli ana karakteri kemanlar tarafından duyurulur. Buna karşı olan tema ise ağıt yapısında bir "İspanyol Valsi" gibidir.

2. bölüm, Varyasyonlar başlığını taşır. 3/8'lik ölçüde, Fa Majör tonda ve ağırca hareketli (Andante con moto) tempodaki bu bölümde, ana temanın varyasyonları sergilenir. Önce yaylıların eşliğinde kornonun duyurduğu tema, beş değişik şekilde işlenir.

3. Bölüm, ilk bölümün aynı tempoda bir tekrarıdır.

4. Bölüm "Sahne ve çingene şarkısı" (Scena e canto gitano) başlığını taşır. 6/8'lik ölçüde ve çabukça (Allegretto) tempodaki bu bölümde bir çingene toplantısı canlandırılır: Def, üçgen, trampet gibi vurmali çalgıların çarpıcı şamatası ilginç bir eşlik ritmi oluşturur ve kemanların eşliğindeki korno, çingene şarkısını tanımlayan temayı sunar. Bu bölüm beş ayrı kadansı içerir.

5. Bölüm Güney İspanya'ya Endülüs'e özgü 3/4'lük ölçüdeki Fandango dansının, kuzey Asturia bölgesine ait bir versiyonudur (Fandango asturiana). Bu ateşli dans teması önce trombon tarafından duyurulur, daha sonra tema tahta üflemeli çalgılar tarafından karşıt biçimde işlenir. Solo keman da temanın varyasyonlarını sunar. Coda'yı ise Alborada temasının etkili bir tekrarı oluşturarak, esere parlak bir bitiş sağlar.

İrkin Aktüze, Müziği Okumak

The Spanish Capriccio premiered by Rimsky-Korsakov at Paris World's Fair on June 29, 1889 with the Colonne Concerts Orchestra he conducted to a great success consists of five connected movements:

The first movement starts at a lively and boisterous, swift tempo (Alborada: Vivo e strepitoso) at 2/4 time. The passionate and dynamic main character of the Spanish dance is introduced through the violins in Alborada. The countering theme resembles a “Spanish Waltz” with an elegiac structure.

The second movement is titled Variations. The movement with 3/8 time, in F major tone and at a slow tempo with motion (Andante con moto) displays the variations of the main theme. The theme presented by the horn accompanied by strings is processed in five different ways.

The third movement is a repetition of the first movement at the same tempo.

The fourth movement is titled Scene and Gypsy Song (Scena e canto gitano). This movement with 6/8 time and a brisk tempo (Allegretto) portrays a gypsy gathering: the impressive uproar of percussions like tambourine, triangle and trumpet forms an interesting accompaniment rhythm, and the horn accompanied by violins introduces the theme describing the gypsy song. The movement includes five separate cadenzas.

The fifth movement is a version of the Fandango dance with 3/4 time originally belonging to Andalusia in Southern Spain and developed in the northern Asturia region (Fandango asturiano). This fervent dance theme is first introduced by the trombone and then processed in contrast by the woodwinds. Solo violin presents the variations of the theme. The coda consisting of an effective repetition of the Alborada theme brings the work to a brilliant finale.

 /BilkentSymphonyOrchestra

 /bilkentsymphony

 /bilkentsymphony

 /BilkentSymphonyOrchestra

 Bilkent Symphony Orchestra

bilet.bilkent.edu.tr

Giş-Ticket Office: (312) 290 1775

Bilkent Senfoni Orkestrası

Bilkent Symphony Orchestra

1. Keman | 1st Violin

Yevgeniy Kostrytskiy *konzertmeister*
Irina Nikotina *konzertmeister yrd. | asst.*
Bahar Kutay
Vseslava Öztürk
Süreyya Defne
Davut Aliyev
Elena Postnova
Anna Chebukova
Hüseynali Hüseynaliyev
Svetlana Rebresh
Dirimcan Ceseroğlu*
İdil Arıcan

2. Keman | 2nd Violin

Feruz Abdullayeva *grup şefi | principal*
Nazik Rahmedova *grup şefi yrd. | principal asst.*
Marina Ağapova
Adelya Ateşoğlu
Nil Cetiz
İskender Okeev
Senem Akgöl*
Çise Korkmaz*
Aslı Deniz Bedel

Viyola | Viola

Cavid Cafer *grup şefi | principal*
Yukiyo Hirano *grup şefi yrd. | principal asst.*
Sema Hakioglu
Elif Kuştan
Tijana Silinger
Laura Ann Krentzman
Vağif Alikperov*
Can Taylan

Viyolonsel | Violoncello

Serdar Rasul *grup şefi yrd. | principal asst.*
Yiğit Ülgen
Verda Çavuşoğlu
Damla Çaylı Güngör*
Aslı Gültekin*
Beliz Çiftçi*

Kontrbas | Double Bass

Sergey Margulis *grup şefi | principal*
Dritan Gani
Zurab Tsitsuashvili
Burak Noyan
Şalva Gagua*

Flüt | Flute

Albena Sezer *grup şefi | principal*
Zita Zempleni
Ebru Aykal

Obua | Oboe

Ogün Koyunoğlu *grup şefi | principal*
Viktoriya Tokdemir

Klarnet | Clarinet

Selen Özyıldırım
Leonid Volkov

Fagot | Bassoon

Tahsin Arslan*
Ezgi Tandoğan

Korno | Horn

Mustafa Kaplan *grup şefi | principal*
Hasan Erim Hacat
Bekir Çamcı*
Okan Akbaş*
Tuğçe Divrik*

Trompet | Trumpet

Julian Lupu *grup şefi | principal*
Krasimir Konyarov
Onurcan Çağatay

Trombon | Trombone

Cem Güngör *grup şefi | principal*
Mehmet Ali Baydar
Aleksy Medvedev

Tuba

Noriyoshi Murakami

Vurmalı Çalgılar | Percussion

Aydın Mecid *grup şefi | principal*
Jorge Renes
Tanya Tarazan Aktaş*
Hakan Yağuş*
Doğa Berk Oktay*
Giz Öztaş*

Arp | Harp

Engin Kansu*

* Misafir Sanatçı | Guest Artist

Gelecek Program

Next Program

15 Nisan April 2023

Cumartesi Saturday, 20:00

Bilkent Konser Salonu | Concert Hall

Senfonik Şiir | Symphonic Poem

Jean François Heisser şef conductor

Miguel da Silva viyola viola

Pierre Fouchenneret keman violin

W. A. Mozart Sinfonia Concertante, E flat Major, K.364

C. Franck Symphony in D minor

29 Nisan April 2023

Cumartesi Saturday, 20:00

Bilkent Konser Salonu | Concert Hall

Kır Perisi için Prelüt | Prelude to the Afternoon of a Faun

Daniel Smith şef conductor

Kit Armstrong piyano piano

C. Debussy Prélude à "L'après-midi d'un faune"
(Prelude to the Afternoon of a Faun)

F. Liszt Piano Concerto No. 2

E. Elgar Symphony No. 1, Op. 55, A-flat Major

21 Mayıs May 2023

Pazar Sunday, 15:00

Bilkent Konser Salonu | Concert Hall

"Cumhuriyet Fazilettir!"

Cumhuriyet Çocukları ile 100. Yıl Konseri

Republic is a Virtue!

100th Anniversary Concert with

The Children of the Republic of Turkey

Can Okan şef conductor

Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesi Solisleri

Faculty of Music and Performing Arts soloists

Ada Çağlar keman violin

Arcan İsenkul viyola viola

Erken Müzik Eğitimi Korosu • Early Music Education Choir

Koro Eğitimcileri • Choir Instructors

Betül Alpay

Cem Değirmen

Doğa Bilici

Hilal Bıçaklar

İlayda Erenler

Melis Çıklaçifçi

W. A. Mozart Sinfonia Concertante K.364, 1. bölüm

B. Britten The Young Person's Guide to the Orchestra

Cumhuriyet Marşları